

Venstre og De Konservative. Det spørgsmål håber jeg også at hr. Torben Lund vil komme herop og besvare.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Holger K. Nielsen spurgte om vores holdning til forlig, og dertil vil jeg sige, at det har vi sådan set gjort en del ud af både i hr. Bruno Jerups ordførerindlæg og i de indlæg, vi holdt om finansloven for indeværende år.

Vi er for det første principielt imod, at der indgås kæmpemæssige forlig bag lukkede døre, hvor alting aftales og ingen uden for de lukkede døre endsige uden for dette hus fatter, hvad det hele går ud på, fordi alt muligt er strikket sammen. En indrømmelse på ét sted – og jeg tror, det var noget med hensyn til de finansielle markeder – blev betalt et andet sted med, at man gav 1 mia. kr. til de riges lempelse af arveafgiften. Den form for forlig er vi principielt imod, og det er det, der står i vores dagsordensudkast.

For det andet kan jeg dårligt forestille mig, at en finanslov, uanset hvor mange ting vi kommer igennem med, kan få en sådan sammensætning, at vi går ind for den. Jeg tror, der vil blive ved med at være alt for meget NATO, alt for meget EU, alt for meget erhvervsstøtte via rentefradragsordninger osv., som vi ikke vil acceptere, og derfor vil vi heller ikke kunne stemme for en samlet finanslov.

Men det, vi har sagt, og det står vi ved, er, at vi gerne vil være med til at lave forlig på afgrænsede områder, hvor alle og enhver både indenfor, udenfor og i pressen kan se, hvad der sker, for vi siger nemlig: Her gennemfører vi en forbedring f.eks. af orlovsordningerne, og her gennemfører vi en finansiering, som sikrer, at der er penge til det. Den slags aftaler og gerne parvis – indrømmelse her, aftale her, penge dér – vil vi gerne uden begrænsninger lave alle dem af, vi overhovedet kan blive enige med SF og regeringen om. Hvis vi kan blive enige, laver vi den slags aftaler, men hver for sig, så alle kan se, hvad der foregår, og ikke de dér store pakkeforlig.

Må jeg så lige sige til allersidst om det med de fire undtagelser, da jeg ikke tror, hr. Keld Albrechtsen nåede det: De fire undtagelser har vi aldrig nogen sinde sagt var uden betydning. Vi har sagt, at de fire undtagelser var med, da vi stemte første gang, og derfor var det ikke noget nyt, da vi stemte om dem anden gang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Torben Lund behøver jo ikke at have assistance fra min side, men da hr. Keld Albrechtsen så stærkt stillede det sproglige spørgsmål, hvad et udgangspunkt er, har jeg slået det efter i »Nudansk Ordbog«, og jeg mener, der er belæg for min fortolkning, nemlig at det i øvrigt er svarende til et indgangspunkt. Det er altså et sted, man starter. Er man så statisk og stillestående, forbliver man dér, er man fremadstræbende, progressiv og evner at udvikle sig, ender man selvfølgelig et andet sted. Det er, hvad udgangs- og indgangspunkt betyder på dansk.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det varer ikke længe, inden vi skal have Dansk Sprognævn tilkaldt for at få klaret det her. Nu har vi et indgangspunkt og et udgangspunkt, og nu kan jeg snart heller ikke selv finde ud af det mere.

Jeg vil sige det på den måde, at jeg mener faktisk, at jeg har meldt meget klart, at vi respekterer en folkeafstemning i Danmark, og derfor er de fire forbehold også en del af det udgangspunkt, vi møder med sammen med en hel masse andre ønsker til regeringsforhandlingerne i 1996.

Hr. Keld Albrechtsen fremhævede ligesom, at det nu stod klart, men det ikke er noget nyt. Jeg sagde præcis de samme ord i mit første indlæg, men det er muligt, hr. Keld Albrechtsen ikke har hørt det: På regeringskonferencen må det blive afklaret, hvad WEU skal bruges til, og hvilken rolle WEU skal have i den europæiske sikkerhedsstruktur og i det europæiske sikkerhedssystem.

Derefter ved vi, hvad det er, man i givet fald skal tage stilling til, og om der overhovedet er noget, man vil forelægge den danske befolkning ved en ny folkeafstemning. Det må jo vise sig til den tid, hvordan sikkerhedsorganisationen i hele Europa ser ud; der er jo mange aktører på det felt.

Lad os dog se, hvordan det ser ud efter regeringskonferencen i 1996, og så må vi jo partierne imellem finde ud af, om der er noget nyt at forelægge den danske befolkning ved en folkeafstemning. Jeg tror ikke, vi kan komme det nærmere, uanset om hr. Keld Albrechtsen måske gør et nyt forsøg.